

4236
Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ६६ ग-९

Title गन्धर्व विधानम्

Author

Extent ३२ पत्र Age सं. १८८०

Subject अमृत वेद

सदा अथातः शोधसंवत्से गंधकं सूत
कस्य च गंधकं दालयित्वा तु चतुर्तमधे
तु पार्वति तप्या वै दृष्टा गडुग्धेन शोध
येत्सप्तवारकम् ते च दोषान्निमुच्य
तवन् हि दोषा विधातसः ततो रसो
पयोगी स्याद्गुणैर्ध्रुवैर्भवति ध्रुवम्
पारदो नागौ वंगौ च मलवन् हि स्तनः प
रः चांचल्यौ विद्वं चैव हि दोषश्च त च
प्येव च असंख्याताग्निर्महादोषा
त्रिशागान्तरदो स्थिता दोषानि
रहितो देवि सर्वकर्माणि योजयेत्
सदोषो नाशयेद्देहं कार्यं विचा नात्र
रसा इति श्रीयोगसारे नगन्ध
ककल्पम् अप्योद्गमोदककल्पम्

गं. वि.

१६

उष्मोदकं यत्र कुत्र दृष्ट्वा स्नात्वा समा
हितः तत्रैव चराकान् क्रीडित्वा रा
शौ दिवा बुधः भवन्ति कोमलाश्च
भक्षयेच्च दिने दिने एकमासप्रयोगे
न जायते काचन प्रभः सर्वव्याधि
विनिर्मुक्तो जीवेद्द्वयसहस्रकम् एक
वर्षप्रयोगेन जीवेच्चन्द्रार्कगारकं तस्य
मूत्रपुरीषेणालोहं भवन्ति काचनम्
उष्मोदकं च काशी प्रागंधपावारा
संयुतं चतुर्धा शोणसंयोज्य रसभा
गं विनिक्षिपेत् ताम्रं वानेन भागेन
त्वभवनिकाचनम् उष्मोदकेन भा
लांगं प्रभाते भक्षयेत्तरः तिसृषु
भक्षयेच्च प्रभाते नित्यमेव हि मास

द्वयप्रयोगेन जीवेद्वयसहस्रप्रज्ञातत्रयं
पुनरन्यं प्रवक्ष्यामि द्रव्यस्य करणं म
हत् रसगंधकतत्त्वं च द्रव्यं भास्ति
कं तस्या एतत्तद्वद्वो ह्यसतो येन याम
मानादिमर्दयेत् तेनैव नरपप्रारणी
लेपयित्वा विचक्षणाः एवं विधिवि
धानेन मंदमंदेन पाचयेत् चतुर्द
श भवेद्द्वयममहत्तद्विज्ञातम्
अनेन लिप्त्वा शुल्वं तपत्रं विष्णुम
धामयेत् षोडशवर्णिकं पत्रं भवे
त्तैवान्न संशयः अथवा हेमभाग
नार अभ्रकसत्त्व रसगंधकसमन्वि
तं उष्णोदकेन संपिष्ट्वा पुनस्तमो
दकोदयेत् ज्ञेयं ते गुटिकादिभ्यः

गं. वि. सिद्धिर्भवति नान्यथा मासे केनस
१७ मुद्रित्यसुरवेप्रतिप्यसाधकः वज्र
कायो भवेद्देविवलीपलितवर्जितः
अप्यन्तांगुटिकांष्टुष्टामध्याज्वे
नपिवेत्सुधीः मासमात्रप्रयोगे
नजीवेच्चंद्रार्कनारकम् नस्यम्
त्रपुरीयेणाशुल्वंभवत्तिकांचनम्
कलुत्स्यपचयेद्भक्षयेत्तोयेचदिने
दिने नृधितस्तुपिवेत्तीरंगंधवा
प्यवामाह्वं स्नानं कुर्याच्चनत्तो
येः साधको विजितोद्विषः संवत्स
रप्रयोगेनजीवेद्यर्षसहस्रकम्
त्रिफलालोहं संयुक्तं विक्रयजीर
मेवच उष्णोदकेन संपक्वं पायसं

कथनेनतः भक्षयेच्चत्रिसप्ताहं व
लीयल्लेनवर्जितः धरामाससंप्रयो
गेनजीवेद्वयसहस्रकम् इत्युक्तो
दककल्पम् अथारक्तोदककल्पं
प्राग्गरेकारयेद्दत्तांविष्णुमंत्रेण
मंत्रिनं ओंसप्तधास्थिरीदेवि स्वा
हा रक्तोदकमनेनमंत्रेणाग्राह्यं
अस्तिदक्षिरामागोकोलापुरं ना
मपुरोत्तमं तत्पूर्वभागेकदं वपुरं
दक्षिरोरक्तोदकं त्रिष्टुतिष्टुं क्रीया ॥ २८ =
मंत्रयुक्तं समाहितः घृतेन मधु
नालोड्य तान्निवेदिष्वक्षराः ॥ २९
धर्त्तुमभवन्तो वावद्यावच्चन्द्रसमो
दयः क्षीरं तस्य प्रदातव्यं तस्योभ

गं. वि. वन्निनन्दरागात् अनेनैवप्रकारेण
१८ भवेच्चंद्रार्कनिर्मलं एकविंशतिरात्रि
राज्जीवेद्ब्रह्मदिनत्रयम् मासमात्रप्र
योगेन जीवेद्ब्रह्मायुषंतरः इदुदेन
चन्द्रनिपिवेच्चुलुकत्रयं असंगो
जायते भूमे सप्तरात्रेन संशय एहि
कानिष्ठेते भोगात्सकृत्तदीरं पिवे
न्नरः तत्तदीरपानमात्रेणाम्रदृश्यो
भवेद्भुवम् कल्पौयवो भवेत्सिद्धिर्म
हावलपराक्रमः योजनानां सहस्र
चवायुवेगेन गच्छन्ति मन्त्रमातंग
गामी च महावलपराक्रमः इति रक्तो
दककल्पम् अप्यमन्तात्तककल्पम्
सप्तकमन्तात्तफलाग्निचैव विधावि

धायाडकसंमिन्नानि पचेच्चत्तोये
नचत्तर्गुणोनचत्तर्प्यशेषेव्यपनी
यत्नानि पुनः पचेत्तीरचत्तर्गुणे
तद्यत्नेनसंयुक्तद्यनयप्यास्यात्
सिन्नोपलाबोडशमिः पलेष्वविमि
श्रसंस्थाप्यदिनानिसप्त २ ततः
प्रयुज्याशिपलेनेमात्रंजयेद्विका
रानखलान्गुदस्यानकेशान्सशी
लाद्यनकुंचितानिसुवर्णादृष्टिश्च
शशांककांति वेगं ह्यानामप्यर
कुंजरारापंस्वरं मयूरस्यकुत्ताशदी
प्तिः स्त्रीवल्लभः सर्वाविधारुजं चर
तीरोगत्तादित्रिशतायुधंच नवा
न्यपातेपरिहामस्तिनचानयाना

गं. वि. धृतिमेषुनेन प्रयोगकाले सकला।
१८ मषानां राजा ह्ययं सर्वरसायणानां
शुक्तिमलान्तककल्पं अप्यसस्त्व
नीचूराम् अश्वगंधावचामुस्ताभं
गराजैवावची जीराकंचाजमोदा
चज्येष्टी मधुसैंधवम् तप्याटसू
यकोब्राह्मी शंखपुष्पी शानावरी
एनानि सप्तमभागानि सूक्ष्मचूरानि
निकारयेत् भक्षयेत्प्रातरुष्याय
सर्पिषामधुना सह सप्त रात्रेण
मेधावीक्षाभ्यां श्रुतधरो भवेत्
एकविंशतिरात्रेण स्वयमेव क
भवेत् अष्टाविंशतिरात्रेण स्व
यमेव कवि भवेत् किंचैः सहगी

यत्ते मयूरस्य च निर्घोषं मत्तकोकि
लानिःस्वरं सारस्वतमिदं चूरंगसि
र्वव्याधिबिनाशनम् हन्ति सरस्व
ती चूरंगम् अथ भृंगराजकल्पम्
भृंगं समूलं परि वेष्य चूरंगं कृत्वा
निलावामलकं तदधर्मो सत्रये
खाद्यासौ देववर्षानिव्याधयो नाधि
जरानमृत्युः समूलं पत्रमुद्धृत्य भृं
गराजं शुभे दिने शय्यं संचरति
पुष्यो विडालपदमात्रया काजीको
नसमालोद्यमान भक्षेच्च योनरः
मासमात्रप्रयोगेन सर्वरोगादि
मुच्यते दुग्धान्नभोजनात्सम्यक्
चिरं जीवी भवेन्नरः पलवान् भृंगरा

गं. वि. जस्यमाहुर्निरुपमानिला न्विनात् ।

२०. वषामासेषु प्रभुं जानौ मुच्यते प
लितैर्नरः ॐ नमो भगवते रुद्राय
निष्कृतिष्कसंग हरां भव स्वाहा इति
ग्रहरामंत्र ॐ नमो भगवते रुद्राय
मृत्तान्तमने इत्यालोद्गानमंत्रः ॐ उ
तिष्ठोतिष्ठ कल्याणि ॐ ॐ स्वाहा
इति भद्ररामंत्रः अथ ब्रह्मवृक्ष
कल्पम् शुभेतिथौ शुभनक्षत्रे व
लिमंत्र समायुजः ब्रह्मवृक्षस्य पं
चांगं घराया सुखं विचक्षराः स
मध्वाज्यलिहन्कर्ष्य वषामासे न
जरां जयेत् जीवेद्द्वय सहस्रैकांदि
व्यकायो महाबलः तस्य पुण्या ॥

११
१६
शिसंगटहृष्टायाश्चुक्कानिकार
येन् त्रिंशान्यलंचनचूरांविंशत्य
लंचगोचृतं एकीकृत्यदियेद्वांडे
धान्यवाशो निधारयेन् मासमे
कं समुद्रुत्पभागेकृत्याचनर्दश
भागेकं भक्षयेत्तन्नाम्रपात्रेचभो च
जयेन् सप्ताहेदेहशुद्धिस्याद्ब्रज
कायोदिसप्तके नस्यमूत्रपुरीषे
शाशुल्वंभवान्निकांचनम् ब्रह्म
वृक्षस्यबीजानिबिक्रीरोगाकृत्यबु
द्धिमान् अप्यधात्रीरसेनैव अजा
दीरेषाभावयेन् त्रिपक्षस्यप्रयो
गेनकार्यसिद्धिस्तज्जायते एवैकं
भक्षयेद्बीजं तिलशर्करियासह सं

गं. वि. वत्सरप्रयोगेन जीवेद्वर्षसहस्रक
 २१ म्र अजाघनेन नक्षत्रे मेकैकं म
 क्षयेत्सदा शरीरं भस्मतामर्धमा
 सैकं पालितं जयेत् पण्यं वक्ष्यो
 दनं दुग्धं सदा ग्राह्यं तु पार्वति क्वा
 कृष्टा शिवा मृगी भंडी ब्राह्मी गुंड
 चिका शंख पुष्पी विदारा चर्जरि
 के मधुना लिहेत् मासमेकं न मे
 धावी द्वितीये को किलास्वरः न
 तीये काविकर्ता च मंत्रं वाग्वादि
 नीजयेत् ओं ऐं ह्रीं श्रीं वदवदवा
 ग्वादिनी भगवति सरस्वति ह्रीं नमः
 अनेन मंत्रेणोषधं भक्षयेत्
 अप्यकेशकल्पः त्रिफलाहं हृत्

शान्तिवारिणा येव येन समं हयोस्त
त्येन तेन लनपचेन दृष्टिना जतः
नैलं लत्यं भंगरसे यामन लत्यं वि
पाचयेत् स्निग्धभांडगतं भूमौ ।
स्थितं मासान् समुद्रेत् सप्ताहं
लेपयेत्काष्ठं कदल्याश्च दले रसः
निबन्धि दीरभोजी स्यात्क्षालये
त्रिफलाजलैः नित्यमेवं प्रकर्तव्यं
सप्ताहं रजनं भवेत् पापजीवं न
संदेहः कचारुधुमरोपमाः अ
थाश्वरांधा कल्पः अश्वगंधाया
शूरान्तिधात्री रसेन भाविनं ज्ये
ष्ठी मधुसमायुक्तं मधुन रसहले
येत् मासद्वयप्रयोगेन वलीपति

गं. वि. तवर्जितः योजनानां शतं गच्छेच्छु
२२ मलस्य न जायते अश्वगंधपलं
ग्राह्यं सूक्ष्मं चूरान्ति कारयेत् शता
वरीपलं चैव पलमेकं च भक्षयेत्
नेन भक्षणाभावात् बलीपलितव
र्जितः अश्वगंधाच्च संग्राह्यमाह १
लिंगरसेपचेत् गोमूत्रेण समायु
क्तं मासमेकं तस्य पापयेत् गात्र
मालेपयेच्चैव सर्वकृष्टानि हन्ति च
मेधावीर्यगुणिमांश्चैव किन्नरैः १
सहगीयते सूक्ष्मचूरान्ति गोदु
ग्धे मासमेकं तं भक्षयेत् दृढका
यो भवेच्चैव बलीपलितवर्जितः
अश्वगंधापलं ग्राह्यं शर्करया सम

नित्तं मासद्वयप्रयोगेन दृष्टे भव
नियौवनम् अश्वगंधानिलाभावा
मधुना सह संयुक्ताः मासत्रयप्रयो
गेन वायुवंगो महाबलः दृष्टोपित
रुसोमन्त्ये निवयो वनवान् भवेत्
इत्यश्वगंधाकल्पः भूकदंबस्त्रि
धा प्रोक्तः शुक्लो रक्तः सिन्हासितः
पुष्पे भानो सिन्हे पक्षे समूलं पक्ष
वान्वित्तम् गृहीत्वा शोषयित्वा उ
ष्णयायां सूक्ष्मचूर्णितं सान्निध्यो
मुभनक्षत्रे सार्षपे वा सह भक्षयेत्
जीर्णोन्नत्राप्यभोक्तव्यं दीशन्नं वि
जित्तो द्वयः वरमासयो रान्तायां ति
वल्लयः पक्षितानि च चृत्तेन मधुसं

गं. वि. युक्तं सर्वव्याधिविनाशनम् सर्पि
२३ शशीपयोयुक्तः पतिन्नं हन्ति वंग
तः जलोदरं च तत्र केरादग्धागुलं
ययोनित्तः कुष्ठं मध्वाज्यसंयुक्तो
मुक्तो निःशेषरोगहन् भद्ररोम्भ
कदंबस्य मंत्रः श्रीशंभुनोदितः अ
मृतोद्भवाय अमृतं मे कुरु कुरु स्वा
हा इति गोरक्षमुंडीकल्पः अथ
निगुंडीकल्पः निगुंडी मूलचूरानि
गव्यसर्पिः पलायकं घृतं चैव त
प्याक्षौद्रं बोडुशंदीरकं तप्या स्नि
ग्धमांडेसमालोडधान्यराशौ नि
द्यापयेत् पूरामि सेतु दुहृत्य म्रा
दित्ये उर्व्यासं युते विडालपदमा

त्रंतुवर्षमेकंप्रभक्षयेत् वलीपलिः
तन्निर्गुंडीजीवेद्वर्षसहस्रकं निर्गुंडी
मूलमादायअज्ञामूत्रेरायःपिवेत्
नखादंताश्वकेशाश्वसपरात्रात्प
तंतिच मासमात्रप्रयोगेनसर्वसि
द्धिप्रजायते तस्यमूत्रैषुविषेराशु
त्वंभवानिवाचनं निर्गुंडीमूलमा
दायतत्रेरायःपिवेन्नरः मासमा
त्रप्रयोगेनवलीपलित्वर्जयैत्
निर्गुंडीमूलमादायतिलैलेनभक्ष
येत् अष्टादशानिकृष्टानिनाश
येदेकमासतः निर्गुंडीमूलमादा
यद्यत्तेनसहभक्षयेत् मासमात्र
प्रयोगेननराश्चाकाशगामिनः

गं. वि. निर्गुंडीमूलचूर्णांतु कर्षमात्रं पिवे
१४ त्सदा अजामूत्रेण संयुक्तं वरामा
सादमरो भवेत् वर्षमात्रप्रयोगेन
रुद्धल्यो भवेन्नरः तच्चूर्णं त्रिफ
लामुंडीभृंगानिवगुडचिका वया
शोषासमं चूर्णं तत्र नीरो विरेचक
न कुक्षिरोगादि सर्वचक्षुःप्राप्ते वि
नाशयेत् संवत्सरप्रयोगेन जीवे
द्वयसहस्रकं निर्गुंडीमूलमादाय
श्यामुष्कं विचूर्णितम् गोमूत्रे
रादिनं सप्त सर्वरोगविनाशकम्
अजामूत्रेण संयुक्तं दिनं सप्तापि
वेन्नरः नखादंतचकेशाश्च स
नरात्रिान्यतोति च पुटं सप्त दिनं से

व्यंदहोमवेन्नरः वराभाससंप्रयो
गेतजीवेक्ष्यसहस्रकं पण्यंसद्यो
दितंडुगंधलवरागास्तुविवर्जितम्
इतिनीगुंडीकल्पः तुलां विजया
भ्रंरसंकृत्वाविपाचयेत् दीरग
व्यतुलां च शनेर्मदाग्निनापयेत् चे=
उत्तार्यशीतलंकृत्वाखंडंचपल
विशकम् चान्नर्यालिवंगानिवोद्यं
मालकंगुनी ज्ञानीफलंचजावि
त्रीम्भ्रधगांधाउनर्त्वा नागार्जु
नीविश्ववत्सांभुश्लीकुंकुमंनप्या
पलाद्रिमपिभुंजीनघातपुष्टिक
रंन्तरां प्रमेहव्याधिशांत्यर्थंविड
वीर्यंभवेन्नरः लाभंसर्वमतीसारं

गं. वि. आसंकसंनयेवच स्त्रीणां च प्रदरं
२५ हंति शुक्रदोषं सदा रुशां सर्वव्याधि
हरं पाकां वीर्यस्तंभं करोति च इति
विजयापाकः पारदशोधनम् रा
जवत्तमलं हंति पावको हंति पाव
कं अकोलं च विषं हंति कुमारी
सङ्गं चुकी पकेन पशुनेनापि शु
द्रो भवति पारदः तस्मै खल्वेनासमे
कां पिष्ट्वा लवणा संयुतं फलत्रिकं
चित्रकसर्षपवुधैः कुशारिकन्या
वृहती कषायकैः विमर्च्य सूतं च
दिनांतया वद्विमुच्यते पंचमलादि
दोषान् राज्ञीरसेन मूषायां रसेन
क्षिप्त्वा विवर्जयेत् वस्त्रेण दोलिका

यन्त्रेस्वेदयेत्कांजिकंस्त्रहम् दिनेकं
मर्दयेत्तत्तं कुमारीसंभवेद्वैः त
प्याचित्रकजैः क्वाथैर्मर्दयेत्कंवा १ ८
सरंम् काकमौचीरसेनैवदिनमेकं
चमर्दयेत् त्रिफलायास्तप्याक्वा
व्येरसोमर्घः प्रयत्नतः ततस्तेभ्यः
वृथकुर्वात्तत्तं प्रक्षाल्यकांजिकैः १
तदातिष्ठारसंक्ल्विरसादाईस
सैंधवेः मर्दयेत्त्रिंशुकरसेदिनमेकं १
निरंतरं तन्नोराजीरसेनश्चमुरवाश्च
तवसारदः एतेरसेः समस्तैस्तत्तत्त
मर्द्यस्तृष्णानुना ततः संस्थोष्यचक्रा
भंकृत्वाक्षिप्त्वाचहिंगुनादिस्थाती
संप्रदेष्टृत्वाहरयेत्तवर्णानच अथस्या

गं. वि. तन्नोमुद्रादद्याद्दत्तरं तु यः विशो
२६ श्वान्निर्विधायाद्योरिधिंचेदंतु
नोपरि तन्नः कुर्याच्चतीव्राग्नि तद
द्यः प्रहरत्रये एवं निपत्ययात्तुर्धरि
सोदोषविवर्जितः अथोर्ध्वपीठरी
मध्येलग्नो ग्राह्ये रसोत्तमः अर्क
सेतुं उधर्तुं रलांगलीकरवीरका गुं
जाहीफेनदत्तेनाः सप्तैव विषजा
तयः एतेर्विमर्दितः सत्तांश्चित्रा
पक्षः प्रजायते मुखंच जायते जस्य
घातुश्च ग्रसते त्वरात् अथवा कटु
कक्षारेः सर्जालक्षरापाचकैः रसो
नोनवसारश्चाशिगुप्त्रैकत्र चूर्णितैः
समासैः पारदादेर्तैर्जंवीरेणाद्रवेन

वा निबुत्तोयैः कांजिकैर्वात्र प्ररवत्वे
विमर्दयेत् अहोरात्रत्रयेरास्याद्
वेसानुचरेमुखं अथनालमुद्भिः
नालकंकराशः कृत्वा सन्तोरिकं
जिकेदिपेत् दौबन्नेरायामैकं त ला
तः कृष्णांडजैर्द्वैः निलनैलपचे
द्यामंयामंचत्रिफलाजले एवंयन्त्रे
चतुर्थीमंषाच्यं शुद्धतिनालकं स
दलंतालकं शुद्धं पुनर्नवारसेनतु
रल्वेविमर्दयेदेकं दिनं पश्चादिशो
षयेत् संशोध्यगोलकं तस्य कुर्या
तस्य विशोषयेत् ततः पुनर्नवात्ता
रेः स्थाल्यां ह्यपरिष्करयेत् तत्रतद्गो
लकं धृत्वा पुनस्तेनैव परिष्करयेत् आ

गं. वि. कंवपिबंनस्यपिद्यातंधारयेत्मुखे
२७ स्थालीचुल्पांसमारोप्यक्रमाद्।
क्रिंमिवर्धयेत् दिनान्यंनरम्भ्या
नियंचवक्त्रिप्रदापयेत् पंचतन्त्रि
यत्तेनालंमात्रानस्यैकरक्तिकः
अनुपानान्यनेकानिमप्यायोग्य
प्रयोजयेत् नालकं हस्तेरोगान्कु
ष्टमृत्युजरापहं शोधितं कुरुते
कांतिवीर्यवृद्धिं नप्याप्यः इति
नालमारणाविधिः अथरसशुद्धिः
नरमूत्रेणगोमूत्रैःसप्ताहंरसकंप
चेत्त दोलायत्रेणशुद्धिः स्यात्ततः
कार्येषुयोज्यते मनःशिलाप्रो
धनं पचेद्याममजामूत्रेणयंत्रेम
दोला

नः शिलां भावयेत्तत्र चापि तैरजा
या शुद्धि मिधति शिलाजित्स्त्व
नृणां निनिक्षिपेत्तु स्मृणां निनाम
दयित्वा ततो नीरं गृह्णीयात्स्वर्गा
लितं स्यापयित्वा च मृत्पात्रे धार
येत्पात्रेषु पुः उपरि स्थं च न यत्नान्ति
येदन्त्यपात्रके पारयेत्तत्र पेन स्या
उपरि स्थं च न न येत् एवं पुनः पुनः
द्विमासाभ्यां शिलाजतुः निर्धूमं च ततः पु
न्रसर्वकर्म स्वयोजयेत् इति शिलाजतुः
शोधनम् भागैकं तालमर्चयाममममेन
केनचित् तेन भागत्रयं तारपत्राणि परि
लेपयेत् धत्वा मूढ्या पुटे रुद्धा पुटे त्रिंश
हत्तोयले समुद्रं त्युनस्तालं दत्वा रुद्धा

नं. वि. पुटेपचेत् एवंचतुर्दश पुटेस्तारं तस्य प्र
२८ जायते सूक्ष्मानि ताम्रपत्राणि कृत्वा सं
स्तेदयेदुधः वासरत्रयमम्लेन ततः ख
ल्वेविनिःक्षिपेत् पादांशं सूतकंदत्वा
याममम्लेन मर्दयेत् तत उद्धृत्य पत्राणि
लेपयेद्दिगुरोत च गंधकेनामृच्छेत्त
स्य कुर्याच्च गोमूत्रं ततः पृष्टिचमीना
रीचंगेरीवा पुनर्नवा तत्कल्केन वर्ति
गोलिलेपयेदंगुलीन्मितं धृत्वा तंगो
कं भांडे शरावेण चरोपयेत् वासका
भिः प्रसूर्य प्यविमृत्तिलवागंचभिः
पृष्ठाभांडे मुखे मृदांततः मूला विपाचये
त्त क्रमवृद्धाग्निना सम्यग्यावसाभव
त्तुष्टयं स्वागंशीतं स उद्धृत्यामृतं ता

मंसुमंभवेत् मर्दयेत्सरशाड्वैः दिवैः
 कंगोलकंकुर्यादधगंधेनलेपयेत् सं
 चृतेनतनोमूयापुटेगजपुटेपचेत् स्वां
 गशीतंसमुद्रुत्यमृतंताम्रंमुमंभवेत्
 मुद्रुताम्रंचनेपालंकटकवेधंचकार
 येत् तैलेत्सप्तवारंचसप्तवारंचतक्रके
 गवांमूत्रेसप्तवारंसप्तवारंचकंविके त्रि
 फलांसप्तवारंचस्तवरोसप्तवारकैंग्रम
 लंसप्तवारंचसप्तवारंचसर्पिषा एकमे
 कंसप्तवारंचधम्यतेचपुनःपुनः वांति
 भ्रांतिविंशायमुल्लंभवन्तिनिर्मलं कं
 टकवेधपत्रेचचठप्यांशोनपारदं हंस
 पादेचचठप्यांशोद्विग्रांशुघ्रांशुधकम्
 भाडेचमृत्यकाधृत्यशरावारोधये

ना

गं. वि. तनः लवशांशुरयेद्भांडे एकान्ते गृहं
२८ मध्यतः भेदेव श्वप्रष्टज्यश्च ज्वालये
दग्नियत्तनः यामजानिवै चतुर्थं च
तेन योगे सिध्यति यो योगी प्राप्त रुत्या
यज्जठपानेन सेवयेत् पिपां लीचं सभं
नाम्रं मधुसंयुक्तमेव च नागवल्लीदं
लेनापि तुलसीवत्तसंयुक्तम् ज्वरघो-
दशहंता च संनिपातास्त्रयोदश च
तुरशीनिवाजांश्च पित्रजगतीरेकशः
नाशयेत्सर्वरोगांश्च दुग्धाचप्रक्ला-
यते ईधारेणान्तिदं प्रोक्तं नाराणां बल-
वर्धनम् इति ताम्रमारणम् अथा-
रंमारणम् अर्कलीरिणसंष्टुगं
धकस्तेन लेपयेत् सप्ततारस्यपत्राणि

ॐ ह्रात्पञ्चद्वैर्भुजः हृत्तोम्रधासुदे
हृत्पासंवेज्जजुदेन च एवं पुनर्द्वै
नेवमस्यासंभवति श्रुत्वा आरवल्का
स्यमध्योवमस्मना धारिनिश्चितं स
यन्नागमाररां नांदुलीरसमापृच्छ
शिला लेपात्पुनः पुनः वाशिदिः ७ वि
देतीलेतिरुत्पयोयाभिभस्मनां अयहे
मयाररां कांचनादरसे हृत्पासमस्तक
गंधयोः कज्जलह्मेवेशाणिलिपयेत्स
मभाष्या कांचनादकल्के रसायुरसं
प्रकल्पयेत् धृत्वा तत्संघट्टे गोलमथा
वासं पुटे हृदे विधाय संधिरोधं च
त्वासंशोष्य गोलकं बहिरवरतं क
यदि वंदयान् पुटत्रयं निरुत्पजायते

गं. वि.

३०

स्मसर्वकार्येषु योजयेत् नागवल्लीर
सैर्चुष्टैः करकोटीकंदगर्भितम् न
रामूयासंपुटेपक्वंस्तोयात्येवभस्म
तां काकोतुंवरिकाडुग्धैरसंकिंचिद्वि
मर्दयेत् तद्गुग्धच्छट्टसिरोश्चाम्बायुग्मं
प्रकल्पते तिष्ठान्तत्संपुटेस्ततः तत्रमुद्रं
प्रदापयेत् धृत्वा तंगोलकं प्राप्नोम्यम्
वापुपुटेधिके यचेन्मृदुपुटेनैवभूमी
यात्येवभस्मतां अल्लोहं भवेत्तुरी
यात्तालागरुडैरसैः मर्दयित्वा पुटेवद्गो
दद्यादेवंपुटत्रयम् पुटत्रयं कुमायस्यैक
ठारयिन्नकारसैः पुटवद्द्वैततोदद्या
देवतीक्ष्णमृतिर्भवेत् अल्पस्य द्विपे
द्वाम्प्रशमासेनदरदंतीक्ष्णचूर्णितं मर्द

येन कन्यकाद्रविर्यामयुस्मन्ततः पुटे ॥ ११ ॥
नृसर्वसम्पन्नपुटे मृत्युं लोहचूर्णमिवाप्नुया
नृमन्यश्चरुतकादिगुरांगंधं दत्वा कु
सुचिकज्जलीम् दयोः समं लोहचूर्णम् ।
मर्दयेत्कन्यकाद्रवेः घामां रूनीनाम्भ्या
द्धान्यराशौ न्यसेत्ततः दत्त्वोपरिशरां वं
तुम्रिदिनांते समुद्धरेत् पिष्ट्वा च गालं
येद्वस्त्रं देववारितरं भवेत् एवं सर्वाणि
त्वोहं च स्वरादिन्यपि मारयेत् शिला
गंधककुग्धातुस्वरादिद्याः सप्त धानवः
मृयते द्वादश पुटेः सप्तमे वनसंशयः
एकभागं वस्त्रं च समभागानि गंधकं
मर्दयेदष्टयुगं च यावत्कज्जलसन्नि
भ रसेनि शोषयेत्तुलसीपत्रः ऊर्ध्वम्

द्वि =

वेद्य

गं. वि. निवेष्टायेत् इष्टिकाचमुखं दत्वा ॥

३१ तिकादस्त्रमुद्रिणाः स्वर्परंगममिध

३१ स्पंवाल्कातचक्षुरयेत्त मंदमंदानले

पाच्यंते लपाकोहिजायते ब्रापदीपा

ग्निमंदचण्डनर्दद्याद्गगनपः तत्रिंशसि

तैर्यामैः सूतपाकः समुच्यते अहोरा

त्रं कृते यत्नं शिखाशीतनं कारयेत् व

लदयचदेहं च नित्यं भुक्तं च पालयेत्

स्नानंधैर्यचदानं च एकभक्तं च भोजयेत्

कोधलोभपरित्यज्य सत्ता सिद्धिर्यदिष्टे

ति हंसपाकसमो ज्ञाननियनं समादि

शे तीराधातुषु देहेषु नष्टवीर्यो ह्यशो

नरः रोगभोगेषु कालेषु सदा योज्यं गु

णोत्तमः रसराजः सदा द्योतनरनारीन